

ROMANIA
 TRIBUNALUL SUCEAVA
 SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Sentința nr. 886

Ședința publică din data de 07 februarie 2011

PREȘEDINTE

GREFIER

Pe rol, pronunțarea asupra acțiunii având ca obiect „anulare act administrativ”, formulată de reclamanta SC

HUMORULUI în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE SUCEAVA ȘI AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR – DIRECȚIA JUDEȚEANĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE SUCEAVA.

Dezbaterile în fond au avut loc în ședința publică din data de 28 ianuarie 2011, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta sentință și când instanța, având nevoie de timp pentru deliberare a amânat pronunțarea pentru data de 03 februarie 2011 și apoi pentru data de astăzi 07 februarie 2011.

După deliberare;

TRIBUNALUL

Prin cererea adresată acestei instanțe la data de 22.07.2010 și înregistrată sub nr. [ ] reclamanta

a chemat în judecată DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE SUCEAVA ȘI AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR – DIRECȚIA JUDEȚEANĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE SUCEAVA, solicitând anularea deciziei nr.

[ ] din data de 10 iunie 2010 emisă de D.G.F.P. Suceava, precum și raportul de inspecție fiscală parțială nr. [ ] și decizia de impunere nr. [ ] din data de 19 aprilie 2010 emise de DJAOV Suceava. Solicită cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta arată că prin decizia de impunere nr. [ ] din data de 19 aprilie 2010 s-a stabilit în sarcina acestei societăți obligația de plată a sumei totale de [ ] lei, din care [ ] lei reprezentând acciză pentru alcool etilic și [ ] lei reprezintă majorări de întârziere aferentei accizei.

Decizia de impunere sus menționată a fost emisă în baza raportului de inspecție fiscală parțială nr. [ ] întocmit de DJAOV Suceava, prin care s-a stabilit că societatea a produs cantitatea totală de [ ] băutură alcoolică tip afinată. Organele de inspecție fiscală au reținut că pentru cantitatea de băutură alcoolică sus menționată produsă de societate nu se poate face dovada provenienței dintr-un antrepozit fiscal pe tot circuitul economic și a introducerii sale în sistemul de accizare, consecința fiscală a acestei constatări constând în calculul și impunerea accizei în sumă totală de [ ] lei, în conformitate cu disp. art. 162 lit. e Cod fiscal și pet. 1 alin. 1 lit. c din HG 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a art. 162 cod fiscal. De asemenea, s-a reținut că acciza astfel calculată a devenit exigibilă conform art. 192 alin. 1,2, art. 166 alin. 1 lit. b, e Cod fiscal în momentul eliberării pentru consum, motiv pentru care au fost calculate majorări de întârziere corespunzătoare perioadei 4 ianuarie 2007-16 aprilie 2010, în sumă totală de [ ] lei.

Prin decizia nr. [ ] din [ ] iunie 2010, emisă de DGFP Suceava, contestația administrativă formulată împotriva raportului de inspecție fiscală parțială și a deciziei de impunere a fost respinsă ca neîntemeiată. Pentru a hotărî în acest sens, organul de soluționare a contestației a reținut în esență că societatea a produs băutura alcoolică tip afinată prin prelucrarea alcoolului etilic în magazia proprie, fără a deține autorizație de

Decizie 886/2010

MF4

Dosar 52/2010

- OPERAT REGISTRU

antrepozit fiscal, că băutura respectivă reprezintă un produs accizabil în sensul art. 162 lit. e cod fiscal, că prepararea băuturii în discuție constituie fapt generator al obligației de plată a accizei și că această obligație a devenit exigibilă odată cu producerea sau deținerea bunului înafara regimului suspensiv. În ceea ce privește baza de impunere, s-a reținut că aceasta a fost determinată de organele de control conform art. 67 cod procedură fiscală, pe baza datelor din evidența noastră contabilă, iar referitor la majorările de întârziere s-a apreciat că acestea au fost legal calculate în raport de momentul la care acciza a devenit exigibilă.

Consideră că atât raportul de inspecție fiscală parțială și decizia de impunere, cât și decizia prin care a fost respinsă contestația administrativă prealabilă sunt nelegale și nătemeinice, deoarece societatea nu are calitatea de subiect al raportului juridic fiscal privind plata accizelor.

În cazul persoanelor care produc sau dețin bunuri accizabile înafara regimului de antrepozit fiscal autorizat, răspunderea acestora pentru încălcarea dispozițiilor legale referitoare la regimul accizelor nu poate fi de natură fiscală, ci este o răspundere exclusiv contravențională, concretizată în aplicarea sancțiunilor contravenționale și în măsura de confiscare a bunurilor sau sumelor obținute din vânzarea acestora conform art. art. 220 alin. 1 lit. a și art. 220 alin. 2 lit. a Cod procedură fiscală. Această soluție este justificată de faptul că, odată cu confiscarea produselor accizabile deținute în mod ilegal, organele fiscale pot proceda la valorificarea acestora conform OG 14/2007, prețul de valorificare acoperind prejudiciul cauzat bugetului de stat prin neplata accizelor.

Prin urmare, din moment ce obiectul impunerii (bunul accizabil) este confiscat ca fiind ilegal produs sau deținut, nu se justifică și calculul accizei pentru bunul confiscat întrucât un agent economic nu poate fi în același timp și plătitor de accize în calitate de producător sau deținător legal al produselor accizabile, dar și deținător ilegal de astfel de produse. În sensul celor arătate, prin decizia nr. _____

a ÎCCJ s-a reținut că sumele confiscate ca urmare a săvârșirii unor contravenții nu pot fi supuse, concomitent, regimului de confiscare și regimului de impozitare, această soluție fiind aplicabilă, pentru identitate de rațiune, în cazul în care obiectul confiscării l-au constituit bunuri deținute ilegal.

Față de cele arătate, având în vedere faptul că în speță, prin procesul verbal de contravenție nr. _____ și adeverința de reținere nr. _____ a fost confiscată cantitatea totală de _____ l bătură alcoolică tip afinată aflată în stocul societății la acea dată, consideră că în mod nelegal a fost stabilită în sarcina acesteia obligația de plată a accizei aferente produselor confiscate.

În subsidiar, în măsura în care se va reține că acciza este datorată inclusiv pentru produsele ce au format obiectul confiscării, măsurile dispuse de organele fiscale sunt nelegale deoarece pentru cantitatea de _____ bătură alcoolică tip afinată produsă până la data de 29 august 2004 a intervenit prescripția dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale.

Reclamanta a contestat inclusiv baza de impunere pentru calculul accizei, motivând că, potrivit Normelor metodologice de aplicare a art. 162 cod fiscal, pet. 1 lit. c, formula de calcul a accizei include și factorul C, care reprezintă concentrația alcoolică a produsului, exprimată în procente de volum.

Deși produsul alcoolic calificat ca fiind accizabil a fost ridicat de organele fiscale și a fost deținut de acestea încă de la data de 8 mai 2008, cu aproximativ 2 ani înainte de întocmirea raportului de inspecție fiscală, concentrația alcoolică a produsului nu a fost determinată prin măsurători efective, ci a fost estimată de organele fiscale ca fiind de _____ voi în raport de datele din procesele verbale de transformare, invocându-se disp. art. 67 alin. 1 cod procedură fiscală.

Pe de altă parte, în ceea ce privește acciza specifică, respectiv factorul K din formula de calcul prev. de pet. 1 lit. c din Normele metodologice de aplicare a art. 162 cod fiscal, aceasta este diferențiată în anexa 1 la titlul VII în raport de capacitatea de

183

producție, fiind, pentru anul 2007, de capacitate care nu depășește și respectiv de pur pentru micile distilării cu o pur în celelalte cazuri. Potrivit raportului de inspecție fiscală, acciza unitară luată în calcul de organele de control a fost cea de pur, prev. de pct. 5 din anexa 1 la titlul VII cu toate că în cauză era aplicabilă acciza unitară de pur prev. de pct. 5.1 din aceeași anexă, întrucât societatea nu a produs niciodată o cantitate mai mare de alcool pur / an, o asemenea împrejurare nefiind reținută și nici dovedită de organele fiscale.

În fine, învederează și faptul că organele fiscale au încălcat principiile generale de conduită în administrarea impozitelor, taxelor și contribuțiilor datorate bugetului general consolidat, astfel cum sunt ele consacrate de disp. art. 5 și 6 cod procedură fiscală, principii potrivit cărora aceste organe sunt „obligate să aplice unitar legislația fiscală să urmărească stabilirea corectă a impozitelor și taxelor și să examineze în mod obiectiv starea de fapt, cu ocazia fiecărui control fiscal, îndrumând contribuabilii pentru depunerea declarațiilor și documentelor ori de câte ori este cazul.

Față de toate aspectele sus menționate, consideră că raportul de inspecție fiscală, decizia de impunere și decizia de respingere a contestației administrative sunt nelegale și netemeinice, motiv pentru care solicită admiterea acțiunii și anularea acestor acte, cu obligarea pârâtelor la plata cheltuielilor de judecată.

În drept, și-a întemeiat acțiunea pe disp. art. 162 și urm. cod fiscal, art. 218 cod procedură fiscală, art. 1 și urm. din Legea nr. 554/2004, art. 274 cod procedură civilă.

Prin întâmpinarea depusă la dosar, pârâta D.G.F.P. Suceava arată că în urma verificărilor efectuate la ..., s-a constatat existența la vânzare și deținerea în magazia cu mărfuri aparținând societății a cantității de litri băutură alcoolică fără banderole fiscale și fără documente legale de proveniență. Aceste băuturi au fost confiscate cu adevărata de reținere a bunurilor nr. din data de 08.05.2008.

Din verificările efectuate s-a constatat că societatea a produs cantitatea totală de litri băutură alcoolică tip afinată, pentru care organele de control au constatat că nu se poate face dovada provenienței dintr-un antrepozit fiscal pe tot circuitul economic și nici că aceasta a fost introdusă în sistemul de accizare și au stabilit că datorează acciza aferentă. S-a constatat astfel că societatea a produs produse accizabile în afara regimului suspensiv și a deținut în afara regimului suspensiv produse accizabile care nu au fost introduse în sistemul de accizare.

Organul de control fiscal a procedat la estimarea bazei de impunere și a stabilit suplimentar în sarcina societății accize în sumă totală de lei. S-a motivat că produsele accizabile, deci și băuturile alcoolice, sunt supuse accizelor în momentul în care sunt produse pe teritoriul comunitar, iar exigibilitatea lor intervine în momentul în care acestea sunt eliberate pentru consum.

Conform art. 166 alin. 1 lit. b) și e) din Codul fiscal, producția de produse accizabile în afara regimului suspensiv, precum și orice deținere de produse accizabile în afara regimului suspensiv, care nu au fost introduse în sistemul de accizare se consideră eliberare pentru consum și prin urmare, sunt supuse accizării în acel moment.

Conform art. 203 din același act normativ, responsabilitatea marcării aparține antrepozitarilor autorizați sau operatorilor înregistrați.

Ori, în speța, organele de control au constatat faptul că respectivele produse nu erau marcate conform prevederilor legale, societatea verificată nefiind autorizată ca și antrepozitar fiscal.

Astfel, în situația în care acciza pentru un produs nu a fost plătită, acel produs accizabil nu poate fi deținut în afara antrepozitului fiscal. Pot fi deținute în afara antrepozitului fiscal, numai acele produse accizabile pentru care acciza a fost plătită și prin circuitul economic, se poate face dovada că provine de la un antrepozitar autorizat, de la un operator înregistrat, de la un operator neînregistrat sau de la un importator.

Având în vedere faptul că societatea a produs băutură alcoolică tip afinată prin prelucrarea alcoolului etilic, în magazia proprie și nu într-un antrepozit fiscal și fără a deține buletine de analiză și

172

autorizație de antrepozitar autorizat, așa cum prevede Codul fiscal, rezultă că în mod legal organele de control au stabilit că petenta a produs produse accizabile în afara regimului suspensiv și a deținut în afara regimului suspensiv produse accizabile care nu au fost introduse în sistemul de accizare.

Deoarece pentru aceste produse nu s-a putut face dovada că au provenit dintr-un antrepozit fiscal pe tot circuitul economic și faptul că au fost introduse în sistemul de accizare, rezultă că, în conformitate cu prevederile legale citate mai sus, societatea datorează bugetului de stat accizele aferente.

Pentru a determina acciza datorată, întrucât din documentele puse la dispoziție a rezultat că societatea a deținut cantitatea de alcool etilic din care a obținut litri afinată, organul de control a procedat la estimarea concentrației alcoolice și a stabilit o concentrație de . Dreptul organului de control de a proceda la estimare atunci când nu poate fi determinată baza de impunere, este prevăzut la art. 67 alin. 1 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, corelat cu prevederile art. 64 din același act normativ.

Întrucât organul de control nu a putut determina baza de impunere, în mod legal a procedat la estimarea concentrației alcoolice a băuturii alcoolice tip afinată, având la bază documentele justificative și datele din evidența contabilă a contribuabilului, cantitatea de alcool etilic deținută de petentă și cantitatea de afinată obținută.

Referitor la susținerea reclamantei potrivit căreia aceeași instituție care a efectuat verificarea și a confiscat băutura alcoolică revine după doi ani și solicită și plata accizelor și a majorărilor aferente, face precizarea că organele vamale au dreptul de a efectua verificări asupra evidenței contabile a contribuabilului și de stabili debite în termen de 5 ani de la data la care a luat naștere obligația fiscală, așa cum rezultă din art. 91 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată: *(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.*

Rezultă astfel că perioada supusă verificării de către organele vamale, respectiv anii 2007-2009, s-a încadrat în prevederile legale ale art. 91 mai sus citat, deci organele de inspecție au respectat prevederile legale privind perioada pentru care se stabilesc debitele în sarcina contribuabilului.

De asemenea, deoarece reclamanta nu a fost verificată pe linie de accize în ultimii ani fiscali, în conformitate și cu prevederile art. 94 alin. 1 din Codul de procedură fiscală, republicată, organele de inspecție fiscală au dreptul de a efectua: *„(1)[...] verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora”.*

Astfel, având în vedere pe de-o parte faptul că petenta a achiziționat și a deținut spre comercializare produse constând în băuturi alcoolice, pentru care nu deține documente legale și justificative prin care să facă dovada provenienței dintr-un antrepozit fiscal, iar pe de alta parte faptul că petenta nu a depus niciun document din care să rezulte că la data emiterii deciziei de impunere nr.

pentru bunurile sale erau achitate accizele aferente, rezultă că în mod legal organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava - Activitatea de Inspecție Fiscală au calculat și au stabilit în sarcina societății accize pentru băuturi alcoolice.

Față de cele prezentate, solicită să se respingă acțiunea și să mențină ca legale și temeinice actele administrative atacate.

La data de 17 decembrie 2010 pârâta Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași a depus concluzii scrise prin care solicită respingerea ca neîntemeiată a acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantă și în consecință să se respingă și solicitarea privind acordarea cheltuielilor de judecată.

Analizând acțiunea în raport de susținerile reclamantei și dispozițiile legale incidente în cauză, instanța constată următoarele:

În fapt, prin procesul verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. încheiat la data de de către D.J.A.O.V. Suceava s-a reținut în sarcina reclamantei săvârșirea contravenției prev. la art. 220 alin.(1) lit. c) din Codul de procedură fiscală, constând în deținerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal, dispunându-se prin

171

aceiași act confiscarea cantității de   litri băutură alcoolică cu concentrație alcoolică necunoscută de tip „Afinată”.

Prin Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr.   din   s-a reținut în sarcina reclamantei obligația de plată a sumei de lei reprezentând accize pentru alcool etilic și majorări de întârziere în cuantum de   lei, accizele și majorările fiind calculate pentru cantitatea totală de   litri băutură alcoolică produsă de   , pentru care aceasta nu a putut face dovada provenienței dintr-un antrepozit fiscal pe tot circuitul economic și introducerii în sistemul de accizare.

Din verificările efectuate s-a constatat că societatea a produs cantitatea totală de litri băutură alcoolică tip afinată, astfel:

-stocul inițial de băutură alcoolică tip „afinata casei” era, la data de 01.01.2007, conform balanței de gestiune-magazie emisă la 02.02.2007, de   litri;

-în luna martie 2007 a intrat în gestiune cantitatea de   litri băutură alcoolică tip „afinata casei”, fiind înregistrată în balanța de gestiune-magazie din perioada 01.03.2007-04.04.2007, emisă la 16.04.2007;

-în luna februarie a intrat în gestiune cantitatea de   litri băutură alcoolică tip   , fiind înregistrată în balanța de gestiune-magazie din perioada 01.02.2008-29.02.2008, emisă la 14.03.2008;

-în luna aprilie 2008 a intrat în gestiune cantitatea de   litri băutură alcoolică tip   , fiind înregistrată în balanța de gestiune-magazie din perioada 01.04.2008-16.04.2008, emisă la 16.04.2008.

S-a mai constatat că, potrivit procesului verbal de transformare din 29.08.2004, societatea a produs o cantitate de   litri de afinată, având la bază o cantitate de   litri alcool etilic   iar potrivit procesului verbal de transformare din 14.02.2006, reclamanta a produs   litri de afinată, având la bază o cantitate de   litri alcool etilic, fără a se dovedi că diferența de   litri afinată provine dinaintea anului 2004.

Prevederile art. 163 lit. c) din Codul fiscal definesc antrepozitul ca fiind locul aflat sub controlul autorității fiscale competente, unde produsele accizabile sunt produse, transformate, deținute, primite sau expediate în regim suspensiv de către antrepozitarul autorizat, în exercițiul activității, în anumite condiții prevăzute de titlul VII și de norme.

Tot astfel, antrepozitarul autorizat este definit în art. 163 lit. e) din același cod ca fiind "persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea fiscală competentă, în exercitarea activității acesteia, să producă, să transforme, să dețină, să primească și să expedieze produse accizabile într-un antrepozit fiscal".

Potrivit Deciziei nr. LXI/2007 a ICCJ dată într-un recurs în interesul legii, dispozițiile art. 220 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură fiscală, raportate la prevederile art. 221 alin. (2) din același cod, se interpretează în sensul că persoana care nu are calitatea de antrepozitar sau comerciant nu este subiect activ al contravenției de deținere în afara antrepozitului fiscal ori de comercializare a produselor accizabile supuse marcării, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false, potrivit titlului VII din Codul fiscal.

Prin urmare reclamanta, în calitate de comerciant, poate avea calitatea de subiect în raporturile de drept fiscal privitoare la accize.

Cu toate acestea, reclamanta nu datorează accizele stabilite de organele fiscale, pentru următoarele considerente:

Art. 23 din Codul de procedură fiscală prevede că dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează. În acest moment se naște și dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată.

Conform art. 91 din Codul de procedură fiscală, dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

170

Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.

Este necontestat în speță că, potrivit procesului verbal de transformare din 29.08.2004, societatea a produs o cantitate de   de afinată, având la bază o cantitate de litri alcool etilic   Așadar pentru această cantitate, baza de impunere generatoare de accize s-a constituit, în conformitate cu art. 164 din Codul fiscal, în momentul producerii ei, adică anterior datei de 29.08.2004.

Având în vedere că dreptul de stabilire a obligațiilor fiscale pentru cantitatea de afinată s-a născut la data de 1 ianuarie 2005 și s-a împlinit la data de 1 ianuarie 2010, rezultă că referitor la această cantitate a intervenit prescripția dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale, motiv pentru care titlul de creanță a fost nelegal emis.

În ce privește diferența de   litri de afinată, potrivit procesului verbal de transformare din 14.02.2006 baza de impunere generatoare de accize s-a constituit în anul 2006, iar în ce privește diferența de   litri afinată, reclamanta nu a făcut nicio dovadă a provenienței anterior anului 2004, astfel că referitor la aceste cantități obligațiile fiscale au fost stabilite înăuntrul termenului de prescripție.

Referitor la estimarea bazei de impunere, susținerile reclamantei sunt, de asemenea, întemeiate. Dacă acciza pentru alcool etilic se calculează după formula unde   cuantumul accizei,   concentrația alcoolică exprimată în procente de volum,

acciza specifică, în funcție de capacitatea de producție anuală, prevăzută la nr.crt.5 din anexa nr. 1 la titlul VII-Accize din Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal, $R = \text{cursul de schimb leu/euro}$ și $Q = \text{cantitatea în hectolitri}$, în mod nejustificat la calculul accizelor s-a avut în vedere factorul $K = \text{euro/hl alcool pur}$, deși nu s-a dovedit, nici în 2007, nici în 2008, că reclamanta a produs mai mult de   alcool anual și în condițiile în care, în cazul alcoolului produs de distileriile care nu depășesc capacitatea de   alcool pur/an, factorul   are valoarea de   .

În atare situație, estimarea bazei de impunere s-a realizat cu nesocotirea disp. art. 67 din Codul de procedură fiscală, potrivit căreia estimarea bazei de impunere constă în identificarea acelor elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale.

Pentru considerentele expuse, instanța apreciază că acțiunea reclamantei este întemeiată, motiv pentru care o va admite în sensul solicitat, luând act totodată că reclamanta a renunțat la cererea în cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive;

În numele legii;

HOTĂRĂȘTE:

Admite acțiunea formulată de reclamanta   .

                    în contradictoriu cu   DIRECȚIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE SUCEAVA ȘI AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR – DIRECȚIA JUDEȚEANĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE SUCEAVA.

                    . Anulează Decizia   emisă de D.G.F.P Suceava - Biroul Soluționare Contestații.

Anulează obligațiile fiscale stabilite prin Decizia de întocmită de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava - Acuvitatea de Inspectie Fiscală, emisă în baza raportului de Inspectie Fiscală Parțială nr.   privind suma totală de   lei.

la act ca   reclamanta a renunțat la cererea în cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din data de 07 februarie 2011.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

Redt.
Dact.
Ex. 5/10 aprilie 2011

